

מרה השם רוצה?!?

עורך: ע"ה יאיר עוזרי

מאותן נשים, והאבסורד הנורא של דורינו שההבדל בין נשואה לרווקה כלפי חוץ אינו נראה כלל ואין יכולת להבדיל הרי ברוך השם התקדמנו ללייט שקוף, רק ברמת השחצנות אם הולכת היא בצורה מושכת מאוד ומשתייכת לבני התורה ודאי אינה רווקה עוד, **כי מיד אחרי החתונה הרי כל הכללים שלמדה בעודה בחורה כבר לא רלוונטים** שהרי מעתה היא ברשות בעלה ולא יגידו להם איך ללכת ואז משתחרר הוואקום האדיר וכל מה שלא הרשוה בעודה בחורה או מה יגידו כבר לא קיים והרחוב נראה כמחול שדים. וכשוט שדרך התורה היא בהפך שההסתכלות בנשואה חמור לאין ערוך מהסתכלות ברווקה והכל הפוך בעונותינו וזה מעט מן המעט מהתיאור הנורא של זמנינו ואין פוצה פה ומצפץ.

והאבסורד הגדול ביותר נהיה מצב בו **הבני-תורה החשובים מתביישים לדבר על כך כביכול זה נושא "פרנקי" צניעות זה מיושן, וראשי ישיבות הרי עסוקים לפענח רמב"ם מה להם 'ולזוטות כאלו', מה גם שאם ידבר על כך, מה יגידו, שיש לו יצר הרע? לא מתאים... מה עם כבוד התורה... והרי צריך להתחזק? אז שיתחזקו בתורה, ויותר מזה לא ידבר מאומה מפאת הדאגה שדואג שמא תפגם גאוותו או כבוד התורה כלשונו. החפץ חיים בסוף ימיו נתן שיעור בביתו והסתובבה חברה של הנכדה בבית, אמר החפץ חיים: "מה היא חושבת שאנחנו מלאכים?!" אבל כנראה היום יש הרבה מלאכים ברוך השם.**

והאמת שרוב המחטיאות עושות זאת מאי הבנה וחינוך **כי אישה לא מבינה את היצר האדיר של שמירת העניים וזה רק גבר יכול להבין ואם כן מי שאמור היה לחדד את העניין זה דווקא הבעל שהוא יודע בדיוק איזה קושי נגרם לו מנשים אחרות שהולכות כך ועיקר התביעה והאשמה עליו אבל מעשה שטן הצליח להסיט את תשומת הלב וכביכול זה הלכות לצדיקים לא לנורמטיביים הרי הראש ישיבה לא דיבר על זה ואחרי שהתחתן רב השכונה בשבת שובה פיצח "רמב"ם קשה בהלכות תשובה" וכשקורה אסון אז ב"יתד" מביאים בשם כל הגדולים להתחזק בתורה אז אם כן רק תורה יש לו בראש... וצניעות זה קשור ל...**

וזוה לשון קודשו של האורחות צדיקים (שער הגאווה) **"וגם האישה המתקשטת לפני אנשים בזה היא מדלקת ליבם ומכנסת הרהורים בליבם, ובזה עונשה גדול מאוד שהיא נותנת מכשול לפני רבים. הלא אסרו חכמים להסתכל בבגדי צבעונים של נשים השטוחים בכותל כל שכן שיש עונש גדול לאישה המתקשטת לפני אנשים המסתכלים בה."**

רבים שואלים מה השם רוצה מאיתנו, וכי אנחנו לא בסדר?! ממילא הציבור בתל אביב לא רוצה קשר עם הקדוש ברוך הוא, (חלקו הגדול) אם כן אנחנו מבינים מה השם רוצה מהם, שיתחברו אליו ויכירו בו ולא יבטחו בכוחי ועוצם ידי, אבל אנחנו, שומרי תורה ומצוות, משתדלים לעבוד את השם יתברך, וכל ימינו סביב התורה והמצוות האם משהו לא בסדר?! מדוע אנחנו צריכים את כל המכות האלו וכולנו בפחד גדול?! ומבינים היטב שיכולים לקרוא דברים קשים מאוד בכל מקום ואין ביטחון לאף אדם בשום מקום.

ובכן מלמעלה נראה אמנם שאנחנו סביב הקדוש ברוך הוא, ואותו אנחנו עובדים, אבל בהתבוננות וחיפוש במעשינו, התבוננות ניטרלית, בלי לפחד מתוצאת ההתבוננות שיכולה להיות, שתחייב אותנו לשנות הרגלי חיים, ישנם כמה דברים שמרחיקים אותנו מאוד ממנו יתברך.

הגמרא (מסכת יומא ט' ע"ב) מספרת בעוון מה חרב הבית הראשון, בעוון ג' עבירות, עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים, והגמרא מביאה מקור לכל עבירה ועבירה לגילוי עריות מביאה הגמרא את הפסוק "ויאמר השם יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון ומשקרות עיניים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהן תעכסנה" לשון הרד"ק על הפסוק **"והיו הנשים מתגאות ביופיין ומראות עצמן בשווקים וברחובות"** והגמרא מתארת איך שהיו הולכות בצורה שחצנית מאוד ומבוסמות וארס התאווה היה נכנס בבחורי ישראל, וזה התיאור לגילוי עריות שעליו חרב הבית הראשון, ואם זה היה, אז מה נאמר אנחנו?!

כולנו מודעים היטב איך הולכות רוב הנשים המשתייכות כביכול לזרם עובדי השם, והתחנכו בסמינרים מהשורה הראשונה, גם אם הולכות הן "מכוסות" **הרי איזה ערך יש לכיסוי אם כל צורת ההופעה מושכת תשומת לב ומבליטה הן את גופה והן את היופי שמושך את בחורי ישראל ומכניסות בהן ארס "כערסו של עכנאי" כמו שמתארת הגמרא, והיותר נורא שבזמנינו עיקר המחטיאות הן דווקא הנשואות, שאיסור דאורייתא יש להביט בהן ולהנות מיופיין אפילו הנאה קלה כמו שאומרת הגמרא המסתכל באצבע קטנה של אישה לא ינקה מדינה של גיהנם, שנאמר "יד ליד לא ינקה רע" וזה אצבע קטנה והמה הנשואות, הולכות בצורה שרק יחידי סגולה בחינת יוסף הצדיק מצליחים להתגבר על יצר התאווה האדיר ושומרים את עיניהם מאותן מחטיאות, אבל כולנו יודעים שרוב ככל הציבור לא מצליח, ונופלים ביום אחד באלפי ראיות אסורות**

החפץ חיים בסוף ימיו נתן שיעור בביתו והסתובבה חברה של הנכדה בבית, אמר החפץ חיים: "מה היא חושבת שאנחנו מלאכים?!" אבל כנראה היום יש הרבה מלאכים, ברוך השם.

סיפורי מעשיות מגדולי הדורות

הבן איש חי

מעשה בעיר בגדד בערב שבת אחת, צדו הדייגים דג גדול מאוד אורכו כשמונים ס"מ, והביאו אותו לשוק. ראתה אותו אישה אחת והחליטה לקנותו לכבוד שבת קודש וכיוון שהיה גדול החליטה שלא לחותכו אלא לשומרו שלם לעשות נחת רוח לבעלה. **אותה אישה לא הייתה זהירה מספיק בכיסוי הראש והנה אין שבאה להתחיל לטפל בדג בחושבה שכבר מת.** והנה קפץ ממנה הדג למרחק גדול והיא הרימה אותו שוב ונתנה לו כמה מכות בראשו ושוב באה לטפל בדג בחשבה שעכשיו ודאי מת שיצא ממנו דם בראשו. והנה שוב קפץ וברח מידה כך גם בשלישית. ותירא האישה מגשת אליו והנה בא בעלה ותספר לו כל אשר קרה אותה עם הדג שממאן להיות בידיה. פנה האיש לרבינו הבן איש חי ושאלו לפשר הדבר, ויאמר לו בדג זה מגולגלת נשמת צדיק ומכיוון שאין אשתך מקפידה כראוי על כיסוי הראש אין הצדיק מוכן שתגע בו, והציע לו רבינו שיביא את הדג לחכמי הישיבה והם ראויים לתקן את נשמת הצדיק.

רבי שלום שבדרון

באחת משיחותיו, אספר לכם סיפור אמיתי שקרה איתי, לפני כעשרים וחמש שנה בהיותי אברך צעיר, בוקר יצאתי מביתי והנה אישתי מדברת עם איזו בחורה, חזרתי לאחר כשלוש שעות ונמשך הדבר עדיין מדברות אמרתי לאישתי אולי תתני לבחורה הזאת להיכנס תתני לה משהו לשנות משהו לאכול, ענתה הבחורה אין צורך אני כבר הולכת לביתי הבנתי שיש לה בעל והתפלאתי מאוד אם יש לה בעל למה היא נראית כמו בחורה? נו אתם מבינים את התשובה... היא לבשה פאה. ממשיך רבי שלום וצעק ריבוננו של עולם הרי זה נורא ואיום התורה אמרה ו"פרע את ראש האישה" הביזיון הגדול של הסוטה שפורעים את ראשה והנה האישה הזאת רוצה להיות כמו סוטה! לאו דווקא כנשואה אלא כמו בחורה. או יותר נכון לומר היא רוצה להיראות כמו אשה שהולכת פרועת ראש. זה כמו גילוי ראש! ו"פרע ראש האישה"! נו? זה צחוק? ריבוננו של עולם הרי זה נורא ואיום!! זה נורא ואיום ממש!!!

האדמו"ר רבי שלמה מבאבוב

סיפר האדמו"ר מבאבוב זצ"ל בפני קהלא קדישא בשם זקנו רבי שלמה זיע"א שהיה מקפיד מאוד כאשר שמע על אישה מנשי עירו שהלכה עם פאה נכרית ופעם אחת בא לפניו אחד הגבירים העשירים הגדולים בעירו,

שאשתו הולכת עם פאה וביקש לכבד את הגה"ק מבאבוב בסנדקאות אצל ברית מילה שעושה לבנו, פנה אליו הגה"ק מבאבוב והחל לזעוק עליו בקול רעש גדול איך אינך מתבייש לבקש ממני דבר כזה, וכי אושיב על ברכי ילד שנולד מאישה כזו!... (מילה במילה מדברי הרבי מבאבוב זי"ע - וכמובן שכל כוונתו היתה להראות כמה הוא רואה בחומרה את לבישת הפאה).

סיפר עד ראייה, כי פעם ראה את אמו של האדמו"ר מבאבוב - בתו של הרה"ק ר' שלום אליעזר מראצפארט זצ"ל - עומדת ברחוב ונראית כממתינה לדבר מסוים, ניגש אליה ושאל אם היא צריכה עזרה, ענתה לו שיקרא לעוד שני אנשים. כאשר התאספו, סיפרה להם שהיא קיבלה על עצמה נדר שלא תיכנס בשום אופן לבית כלתה כל זמן שהיא הולכת בפאה נכרית, אך כעת יש לה דבר דחוף שהיא נאלצת להיכנס לשם, לכן היא צריכה שיעשו לה שלושה אנשים התרת נדרים!

פעם הלך הרבי עם אחד הגבאים הר"ר שמואל הורוביץ, אולם בדרך נצבו גויים שיכורים ונוצר מצב לא נעים. אמר הרבי לגבאי: אנחנו נמשיך ללכת. והנה פלא. כאשר האדמו"ר התקרב נמלטו וברחו השיכורים על נפשם, התפלא הגבאי מול ההתפתחויות, אך האדמו"ר הרגיע: כששומרים על העיניים, העיניים שומרות על האדם...

הגה"ק רבי יחיא שניאור זצ"ל

בענין הפאה הנכרית היה זועק רבות נגד פירצה זו ופעם בליל פורים כשהיתה השמחה גדולה בביתו והחלו רבים לבקש ברכה כ"א על צרכו ניגשה אחת מבנות המשפחה שהיתה חשוכת בנים, ובכל עת שבקשה מהרה"ק ברכה היה דוחה אותה. אולם הפעם באה עם מטפחת לכבוד פורים ולא עם פאה כדרכה. ובעת שבקשה ברכה מהרב אמרה את שמה בלועזית בכדי שהרב לא יכירה, ואכן ברכה. אמנם הנוכחים שראו שלא נתברכה כדבעי גילו באזני רבינו שזו אחת מבנות המשפחה ורק התחפשה במטפחת לפורים. נענה רבינו לעומתה: זה לא תחפשת! מה שאת לובשת כל הזמן - פאה זו תחפשת! כעת קבלי על עצמך לא להוריד מטפחת כל הזמן ולא ללכת בשום אופן עם פאה ועוד השנה תלדי בן זכר בריא ושלם וברכה ברכות בלי די. וכאשר ניגש לפניו אברך ואמר כי זוגתו חפצה במטפחת ואילו הוא חפץ בפאה, בפרט שהינו אשכנזי, כעס הרב ואמר: וכי יש לנו שתי תורות לאשכנזים ולספרדים? (הרי זו פריצות!) יש לך אישה צדקת ואתה רוצה לעשותה רשעה... וחזקם להמשיך ללכת במטפחת, וגודל השכר המצפה להם, אשרי להם.